

správně hodnotit a dobře rozlišovat. Právě Vánoce jsou dobou, kdy máme pochopit, prožít a oslavit, že Bůh je láskyplný a štědrý. Osobní i světové dějiny mohou být tvořeny ve tmě zloby, nenávisti, pýchy, strachu, netečnosti. Mohou být ale také tvořeny ve světle lásky Boha darované v Ježíši Kristu. S obojím má každý z nás zkušenosti.

V naší tradici stavění betlémů je ve figurkách, které přicházejí poděkovat Bohu za velký dar narozeného Ježíška, znázorněna štědrost lidí různých povolání s jejich výrobky. Defilují pekaři s pečivem, pastýři s ovečkami, selky s husami nebo mlékem a mnoho dalších. Také Tři králové se zlatem, kadidlem a myrhou. V každém daru dávají tito lidé sami sebe. A co my? Možná bychom v dnešní složité a náročné době měli u jesliček všichni prosit: Pane, dej nám více víry ve stálou jistotu, že jsi s námi. Pomoz nám znovu pochopit velikost tvé lásky, dej nám setkat se s tebou. Máme prázdné ruce, ale ty je dokážeš naplnit. Touto prosbou a zároveň modlitbou bych mohl skončit, ale slyšel jsem jedno lidové vyprávění, které jako by vzniklo právě pro tuto chvíli.

V noci, kdy se Ježíš narodil, přinesli andělé radostnou zvěst o narození dlouho očekávaného Spasitele pastýřům. Všichni ho hned chtěli vidět, poklonit se mu a přinést nějaký dar. Byl mezi nimi ale jeden, který neměl vůbec nic, co by někomu tak vznešenému mohl nabídnout. Ostatní mu říkali: Pojď s námi do Betléma! Ale on se bránil a říkal: Nemohu jít s vámi, protože se nesluší, abych se tam objevil s prázdnýma rukama. – Ostatní ho nakonec přesvědčili a on se s nimi vydal k jeskyni, kde Maria chovala v náručí tak dlouho očekávané děťátko a měla radost, když viděla víru a štědrost těch, kteří je přišli obdarovat. Přitom si povšimla pastýře, který stál úplně vzadu s prázdnýma rukama. Pokynula mu, aby přišel k ní. Šel, ale velmi se ostýchal. Maria se na něj usmála a položila mu náruče malého Ježíška, protože potřebovala mít volné ruce, aby mohla přijímat dary ostatních. A tak se prázdné ruce ukázaly být tou nejlepší dispozicí k přijetí největšího možného obdarování.

Milé sestry, milí bratři,

přeji vám všem, dětem, mladým, dospělým i seniorům, vám, kteří prožíváte nejistoty současné doby a toužíte po radosti a pokoji, i vám, kteří nesete tíhu odpovědnosti za druhé, vám, kteří se rozhodujete pro důležitý životní krok, a také vám nemocným, opuštěným, vězněným, zklamaným i jinak zkoušeným, abyste tyto svátky, a nejen tyto svátky, prožili s jistotou, že vás Bůh má rád, a skrze tuto jistotu se stávali jeho slávou i jeho darem druhým.

K tomu vám všem ze srdce žehnám.

Váš biskup Vojtěch